

PQ 2003

pq

Pražské quadriennale 2003

Ředitel DÚ dr. Černý, původně nepříliš velký příznivec PQ, po úspěchu devátého ročníku PQ prozřel - a začal PQ vnímat jako velkou mezinárodní divadelní akci, která má být otevřená co největšímu počtu vystavujících zemí z celého světa. Začal PQ právem považovat za jeden z významných mezinárodních počínů Divadelního ústavu a souhlasil, aby staronový přípravný výbor PQ zatím pracoval v současném složení a zajišťoval neodkladné úkoly, jako předběžné rezervace výstavních prostor, vypracování harmonogramu přípravných prací aj.

K rozhojnění nápadů a idejí jako inspiračních zdrojů k vytvoření nového obsahu výstavy a ke zpracování koncepce jubilejního PQ oslovil ředitel DÚ některé zahraniční odborníky se žádostí o spolupráci. Odměnou osloveným odborníkům bylo pozvání k týdennímu pobytu na PQ 03 jako jeho hostů. Na tuto žádost či výzvu někteří zahraniční divadelníci skutečně pozitivně zareagovali. Svě myšlenky, náměty a nápady tlumočili písemně Arnold Aronson (USA), Eric Alexander (Nizozemí), Michael Ramsaur (USA), Maija Pekkanen (Finsko), Pamela Howard (Británie), Jarka Burian (USA), Edith del Campo (Chile). Většina doporučení a námětů se týkala sekce scénografických škol a jejich posluchačů. Navrhovalo se v nich zadat studentům k výtvarnému zpracování jeden až dva tituly světové dramatické tvorby, jejichž režijní koncepci a výtvarné ztvárnění by studenti představili, vysvětlili a obhájili na veřejných diskusích či seminářích, vedených významnými divadelními odborníky. Tohoto projektu se nakonec ujala edukační komise OISTAT, která pod vedením Michaela Ramsaura a Pamelý Howardové připravila program i realizaci tohoto studentského workshopu a v dohodě s přípravným výborem PQ koordinovala také všechna organizační opatření a uhradila náklady, spojené s realizací.

Hned v počáteční fázi příprav jednal ředitel rovněž s agenturou PP Production - Petrem Oukropcem, aby se po úspěšném zvládnutí PQ 99 opět ujal produkce jubilejního ročníku PQ. Do zahraničního referátu PQ byla přijata nová mladá a talentovaná pracovnice Daniela Pařízková, která se do agendy ve spolupráci s J. Gabrielovou rychle zapracovala.

Ředitel DÚ se tentokrát v přípravách PQ osobně angažoval, přicházel s řadou námětů, věnoval zvýšenou pozornost i zdánlivým maličkostem a pro lepší přehlednost oddělil od sebe jednotlivé dílčí části příprav a jmenoval osoby odpovědné za jejich plnění. O gejrúru jeho nápadů a úsilí po inovaci a zmodernění této významné mezinárodní akce svědčí usilovná snaha po vyhledávání zkušeností jiných organizací z pořádání obdobných přehlídek výtvarných, z mezi-

národních soutěžních výstav či festivalů. V zorném poli jím vytypovaných událostí to bylo především výtvarné biennale v Benátkách. S vedením benátského Biennale byla dojednána osobní návštěva, na kterou do Benátek odejel dr. Černý doprovázený Jaroslavem Malinou a dvěma dalšími pracovníky DÚ. Bylo to však právě v osudný den teroristického útoku v New Yorku dne 11. září 2001. Tento teroristický čin samozřejmě okamžitě rezonoval v celém světě, tedy i v Benátkách, kde z toho důvodu zasedaly krizové štáby, zabývající se ochranou jak občanů, tak uměleckých památek, výstavních exponátů apod. Přijetí české reprezentace, vedené ředitelem, bylo zrušeno. Několik stručných informací pak poskytl sekretariát Biennale, a tak výsledkem této cesty bylo především zjištění, že organizační struktura, umělecký profil, výběr exponátů, podmínky účasti i finanční zajištění se od PQ liší a v současné chvíli jsou tyto zkušenosti a realie v této podobě na PQ neaplikovatelné. Úctyhodné dílo hodné následování však představoval katalog Biennale – podobající se víc knize esejů a úvah o současném umění než doprovodnému dokumentu výstavy. Stal se částečně vzorem pro katalog PQ 03 a jeho obsah i formu skutečně podstatně ovlivnil.

V průběhu celé dekády ročníků PQ agenda této výstavy narůstala. Organizačně bylo PQ v prvních ročnících přiděleno do působnosti zahraničního referátu a scénografického oddělení DÚ. Podle potřeby se zapojovala do dílčích úkolů i další oddělení DÚ, především odd. organizační, které se kromě jiného zabývalo technickou stránkou všech tiskovin DÚ včetně katalogu PQ – jehož obsahovou stránku zpočátku připravovalo scénografické, později ediční oddělení DÚ. Jak však narůstal zájem o účast na PQ, zvyšovaly se nároky a požadavky zahraničních vystavovatelů, narůstala zahraniční korespondence, přicházely technické a provozní problémy, bylo potřeba angažovat alespoň dočasně na dobu přípravy instalace, realizace a provozu výstavy externí pracovníky.

Během času se ukázalo, že práce referenta majícího PQ tzv. v popisu práce musí být plněna průběžně – i když v prvním období po skončení předchozího ročníku nebyla jeho vytíženost plnouvazková. S postupujícími ročníky se potvrdilo, že práci na PQ nelze v čtyřletém mezidobí přerušovat. Vždycky se takový pokus vymstil – protože vždycky se podcenil časový faktor, neboť příprava nového ročníku PQ musí začínat okamžikem zhodnocení a uzávěrkou ročníku předchozího. Tento fakt sice všichni uznávali, ale většinou nerespektovali. Časoprostor od jednoho PQ k druhému se totiž zdál tak svůdně dlouhým, že nástup k přípravě další edice se obvykle odkládal a zpožďoval.

Krátké zaváhání na počátku příprav PQ 03 se rychle proměnilo v pravidelné pracovní schůzky s jasným programem a časovým plánem plnění jednotlivých úkolů. Podařilo se předběžně rezervovat všechny prostory Průmyslového paláce na dobu 26. 5. – 1. 7. 2003.

Hned na první schůzce PQ týmu bylo rozhodnuto svolat na začátek listopadu 2000 Radu PQ k projednání závěrečné zprávy o PQ 99, ke shlédnutí videa „PQ 99“, k poděkování jejím členům za spolupráci a k požádání o setrvání v tomto orgánu i nadále. Jejím členům byly rovněž předloženy základní údaje o přípravách desátého ročníku PQ, datum a místo, jakož i předběžná úvaha o struktuře a koncepci PQ 03. Tomuto náročnému programu Rady předcházelo ještě několik schůzek přípravného týmu, z nichž vyplynulo, že obsah sekce scénické a kostýmní tvorby a sekce scénografických škol by zůstaly beze změny. Obsah tematické sekce byl velmi intenzivně diskutován. Ředitel Černý připomněl ideu předchozího ročníku o užší spolupráci PQ s výtvarnými umělci, s Národní galerií i historiky umění – tedy o příklonu scénografie k výtvarnému umění – a navrhl jako motto tematické sekce *Divadlo a výtvarné umění*. Helena Albertová navrhovala v rámci této sekce výběr nejzajímavějších a nejlepších inscenací prezentovaných multimedialními prostředky. To podnítilo Jaroslava Malinu a Ondřeje Čermého k další úvaze o výběrové účasti pro tuto sekci, tedy pokusu o kurátorovanou výstavu. Po delší diskusi však bylo jasné, že by v takovém případě bylo třeba měnit od základu koncepční i organizační strukturu PQ. Problém

250_Pražské quadriennale 2003

Dorita Hannah, iniciátorka interaktivní výstavy Srdce PQ

Tomáš Žižka, umělecký vedoucí projektu Srdce PQ

tematické sekce zůstal otevřený

V této chvíli – přesněji řečeno 23. února 2001 – přišla zcela neočekávaně nabídka novozélandské architektky Dority Hannah, komisařky novozélandské expozice z PQ 99, na prezentaci jejího projektu, v němž usilovala vyjádřit významnou roli architektury divadelního prostoru v přípravě performance či představení. Poněvadž její projekt budil zvědavost, nebyl však v písemné nabídce dost srozumitelný, byla požádána o podrobnosti. Ve spolupráci s českým týmem se pak ze vzájemných diskusí zrodil zcela nový mezinárodní projekt – interaktivní výstava/performance, nazvaná *Srdce PQ* s podtitulem *Infarkt konvencí*, inspirovaná výzkumem lidských smyslů a jejich působením a použitím v experimentální divadelní prezentaci. Hlavním záměrem „Srdce“ tedy bylo představit divadelní design v kontextu živého současného umění, zapojit návštěvníka do divadelní akce a oživit tak vlastní výstavu PQ. To ovšem předpokládalo dlouhodobou společnou tvorbu umělců z různých koutů světa. Celé akce se jako umělecký šéf ujal Tomáš Žižka, architektka Dorita Hannah a šéf produkce Lukáš Matásek.

Aktivně se tohoto projektu zúčastnilo přes 300 umělců z 25ti zemí. Zkušenosti a závěry tohoto pokusu se přetavily do konkrétního návrhu představit tento projekt na PQ 03 místo tematické sekce.

Prostory Srdce PQ, umístěné v centrální hale Průmyslového paláce, tvořilo pět věží inspirovaných tématem lidských smyslů a labyrintem mezi nimi, které byly vytvořeny podle návrhu již zmíněné Dority Hannah, Svena Mehzouda a Lee Gibsona z Massey University na Novém Zélandu. Na jednotlivých věžích se umělci z různých divadelních oblastí věnovali pěti lidským smyslům: chuť – Akhe Group (Rusko) a Kyzyl Traktor (Kazachstan); hmat – Carol Brown (Británie); zrak – Recto Verso (Kanada); čich – Monkeys Wedding Theatre (Jihoafrická republika) a Mau (Nový Zéland); sluch – Sachio Takahashi a Ryuzo Fukuhara (Japonsko).

Pokud jde o spolupráci s UNESCO, bylo usneseno opětovně požádat o poskytnutí grantu

Konstrukce pro „Hmat“ v sekci Srdce PQ

Akustická laboratoř pro „Sluch“ v Srdci PQ

Záběr z performance Akhe Group v sekci Srdce PQ

252_Pražské quadriennale 2003

a navrhnout znovu účast v mezinárodní porotě a udělit Cenu na podporu umění – jako tomu bylo v roce 1999.

V oblasti propagace bylo doporučeno intenzivněji využívat k obecnějšímu informování o chystané výstavě a doprovodných akcích internetu, webových stránek DÚ včetně intenzivnější spolupráce s mezinárodními nevládními divadelními organizacemi. Bylo třeba také navrhnout logo PQ 03, grafický návrh letáku, informačních tiskovin, dopisního papíru a plakátu. Byl vypsán konkurz s tím, že výběrové řízení na grafiku tohoto PQ proběhne do 30. března 2001.

Koncepce

Ze závěrů jednání přípravného týmu a z různých připomínek domácích i zahraničních expertů byla sestavena koncepce desátého ročníku PQ s heslem parafrázujícím Komenského spis „*Labyrint světa a ráj divadla*“. Nápad Tomáše Žižky použít titulu Komenského spisu pak adaptoval Jaroslav Malina zaměřením přímo na divadlo. Koncepce jubilejního ročníku obsahovala oproti předcházejícím letům několik formálních i obsahových změn, které měly postihnout proměnu divadelních prostředků v uplynulých pěti letech, nástup nových technologií i působení kulturních vlivů. PQ se stalo nejen výstavou divadelních kultur celého světa, ale i místem setkávání. Z původních ročníků zůstaly v původní podobě zachovány tři sekce, a to národní sekce a sekce divadelní architektury jako sekce soutěžní a nesoutěžní sekce škol, kterou obohatil nový edukační projekt OISTAT *Scenofest*. Organizačně se vycházelo z dosavadní struktury, která se podle analytiků této akce dosud nejlépe osvědčila. Novinkou bylo rozdělení kompetencí: každá sekce měla tentokrát svého komisaře jmenovaného a schváleného Radou PQ, který byl ve styku se zahraničními kurátory a přímo s nimi řešil případné instalační či jiné problémy a požadavky.

Nová koncepce také otvírala návštěvníkům nové pohledy na výstavu, nabízela jim možnost stát se aktivními účastníky PQ a téměř všech jeho akcí. Hlavním místem této interakce byl nový projekt, nahrazující sekci tematickou, a to *Srdce PQ*.

V **sekci Národních expozic scénografie a divadelního kostýmu** s podtitulem „Scénografie a národy celého světa“ měly přihlášené země ve svých národních expozicích možnost prezentovat scénickou i kostýmní tvorbu svých předních umělců realizovanou v posledních pěti letech. Hledání souvislosti a odpovědi na otázku, zda je scénografie národní nebo nadnárodní, jak čerpá ze svých národních kořenů a kulturních tradic své země a do jaké míry vstřebává vlivy ostatních divadelních kultur bylo zvláště náročné řazením národních expozic podle kontinentů. Abecední princip řazení byl tentokrát opuštěn.

Zcela novým prvkem v této sekci byl tzv. *Průvod dramatických postav*, v němž byly realizované kostýmy umístěny v prostoru, který diagonálně protínal levé křídlo Průmyslového paláce. Filosofie rozmístění realizovaných divadelních kostýmů vycházela z vývoje dramatu – od antiky po současnost – a měla tak přispět k pocitu sounáležitosti a prolínání divadelního světa v prostoru i čase. Tato „kostýmní“ diagonála měla tvořit dělítko mezi jednotlivými národními expozicemi a zároveň vytvářet jakousi zónu klidu a odpočinku. Tento vynikající záměr Heleny Albertové však uspěl jen částečně vzhledem k nedostatku výstavního prostoru. Pokud ovšem kostým tvořil součást instalačního záměru národní expozice, mohl v ní být samozřejmě umístěn. Kurátoři národních expozic měli maximální volnost ve volbě prezentace a umístění svých exponátů. Komisařkou celé sekce scénografie a divadelního kostýmu včetně Průvodu dramatických postav byla Helena Albertová.

Sekce divadelní architektury s podtitulem *Divadelní architektura v souvislostech* nabídla možnost vystavovat nejen realizované projekty nových divadelních budov a adaptace míst, sálů a budov vhodných pro vytvoření divadelního prostoru, ale i ideální projekty a vize dosud nerea-

Celkový pohled na sekci národních expozic

Expozice V. Británie, oceněná Zlatou trigou

254_Pražské quadriennale 2003

Tanja Simonen, Finsko- stříbrná medaile za kostým

Auditorium v sekci divadelní architektury

Německá expozice v sekci divadelní architektury

lizované, vycházející z nových trendů ve vývoji scénického umění a performance. Tato sekce byla koncipována jako konfrontace různých přístupů k divadelnímu prostoru včetně technických prostředků nutných k jeho vybavení. Vystavené realizované soutěžní projekty nesměly být starší pěti let a jejich realizace musela být doložena fotografiemi, diapozitivy či jinou obrazovou dokumentací. Přímoou součástí pavilonu bylo auditorium s projekční stěnou, v němž se konaly přednášky, semináře a projekce. Mimo soutěž zde byly vystaveny studentské projekty divadel z Ústavu interiéru a výstavnictví fakulty architektury ČVUT. Komisařem této sekce byl Pavel Bednář.

Sekce scénografických škol s podtitulem Umění a interakce byla organizována ve spolupráci s edukační komisí OISTAT. Školám se tak umožnilo prezentovat a konfrontovat výsledky jejich práce, případně se také účastnit doprovodného projektu „Scénofest“ (The OISTAT Summer Academy). Tradiční výstavní části se zúčastnil rekordní počet: 126 škol ze 34 zemí.

Čtvrtou sekci (místo původní sekce tematické) bylo **Srdce PQ**. Nebylo to výstavní místo – nýbrž prostor pro interdisciplinární setkání, prezentace, živé divadlo. Bylo to místo pro tvůrčí dílny, semináře, přednášky, společenské aktivity, performance a představení.

Renzo Piano, Itálie – projekt kulturního komplexu v Římě, oceněný zlatou medailí PQ 03

256_Pražské quadriennale 2003

Litevská expozice v sekci scénografických škol

Workshop v sekci Srdce PQ

Sponzorinq

Otázkám sponzorství bylo tentokrát věnováno mimořádné úsilí. Pozornost se soustředila na Čs. obchodní banku, na jejího zástupce p. Stolára, který se tam sponzorstvím zabýval. Ředitel Černý ho proto v této věci oslovil, rozhovor byl však neúspěšný, banka předpokládala jiný postup. Na doporučení Mgr. Beneše kontaktoval ředitel zástupce Intercomu, agentury připravující podklady pro sponzorskou účast ČSOB v různých akcích. Kontaktní osobou této agentury byl p. Kadlec, který sice několikrát navštívil DÚ, nechal si připravit podrobný přehled předchozích ročníků PQ, převzal rozsáhlý informační materiál o koncepci PQ 03, dokonce si vyžádal nahlédnutí do mediální dokumentace PQ a krátkodobě si zapůjčil dva šanony ohlasů, výstřižků i korespondence. Projevoval hluboký zájem o PQ a ujišťoval, že se jistě podaří ČSOB přesvědčit, aby sponzorství přijala. Přes usilovné urgencye J. Gabrielové, která se dočasně ujala sponzorské agendy, p. Kadlec a Intercom sponzorskou účast ČSOB na PQ 03 nezajistili.

Ani další přímé jednání s ČSOB nevedlo k úspěchu. Banka sice pro tuto záležitost nakonec jmenovala svého zmocněnce, ten však než stačil kromě projevené dobré vůle něco vykonat, byl vystřídán další referentkou. Obsah schůzek byl opakovaně stejný, až nakonec tato referentka přiznala, že příslušný orgán ČSOB schvalující podpory zaměřuje svůj zájem víc na sportovní než kulturní aktivity. quadriennale je jen jednou za 4 roky, sportovní klání probíhají celoročně. Jsou proto pro reklamní účely, které jsou se sponzorstvím spojené, jednoznačně preferované. A tak nakonec tato vyčerpávající agenda skončila neúspěšně.

Hlavním partnerem PQ 03 se nakonec stala společnost Metrostav. Další podporu PQ poskytla řada domácích i zahraničních institucí, jako Trust for Mutual Understanding, British Council, Pro Helvetia, Goethe Institut, Polský institut v Praze, Canadian Council for the Arts, Art Council of New Zealand, Massey University, Velvyslanectví Nizozemského království, aj. Mediálními

partnery byly Česká televize, Radio Impuls, Hospodářské noviny, týdeník Instinkt, společnost M. I. P. Group a. s. a Národní divadlo v Praze.

Spolupráce s UNESCO

V úzké spolupráci s Mgr. Benešem, referentem MK pro spolupráci s UNESCO, byla vypracována strategie participace UNESCO na 10. ročníku PQ. Bylo nutno vést oddělená jednání ve třech rovinách: a) podat žádost o poskytnutí grantu v rámci participačního programu, b) nabídnout opětovně možnost odměnit mladé umělce Cenou UNESCO, jako při PQ 99, a c) požádat o poskytnutí záštity nad PQ 03. Každou žádost pak bylo nutno podat samostatně a v jiném termínu.

V červenci 2001 se generální sekretariát UNESCO obrátil na MK ČR prostřednictvím stálého českého delegáta v Paříži se žádostí, aby mu byla poskytnuta videokazeta „PQ 99“, která by se promítala během Generální konference UNESCO v říjnu 2001 v Paříži, a to v rámci výstavy o kulturní diverzitě, instalované v hlavních prostorách UNESCO. Generální sekretariát totiž považoval tento videomateriál za velmi zdařilý, navíc v něm byla zachycena přímá spolupráce, respektive participace UNESCO. Vzhledem k tomu, že to bylo vůbec poprvé, co si UNESCO takový materiál přímo od MK samo vyžádalo, lze to právem považovat za mimořádné uznání a ocenění PQ.

Videokazeta se skutečně během Generální konference s velkým úspěchem nonstop promítala.

Na nabídku opětovného udílení cen mladým umělcům UNESCO odpovědělo záporně, protože mu příslušná klauzule v jeho regulích nedovoluje opakovanou participaci na této akci.

Další žádosti PQ však UNESCO vyhovělo a poskytlo formou grantu účelově vázané finanční prostředky na podporu účasti ekonomicky slabších zemí na výstavě a na částečné krytí nákladů na PQ katalog.

O užší provázanosti s UNESCO svědčí i to, že na žádost PQ vyslalo UNESCO do poroty jako svého zástupce André-Louise Perinettiho, generálního sekretáře ITI.

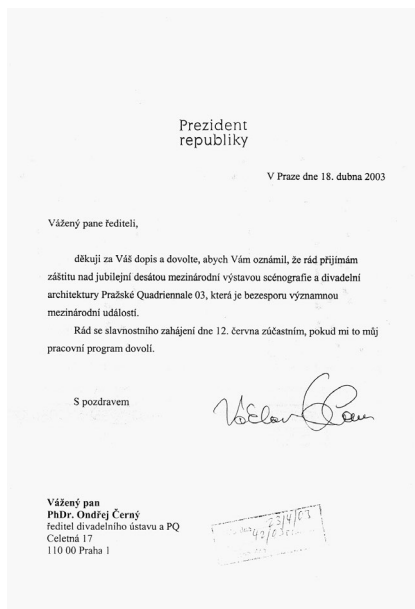
Slavnostního zahájení PQ se zúčastnila jako čestný host PQ a MK ČR Milagros del Corral, ředitelka odboru umění a copyrightu UNESCO.

Záštity

Záštitu nad PQ 03 převzal prezident republiky Václav Klaus, který se osobně zúčastnil slavnostního zahájení výstavy a v doprovodu ministra kultury Pavla Dostála si prohlédl všechny výstavní sekce v Průmyslovém paláci.

Významnou podporou bylo již tradiční spoluprádatelství hlavního města Prahy.

Záštitu PQ 03 poskytlo také UNESCO.

Příslib účasti prezidenta Václava Klause na zahájení PQ 03

Prezident Václav Klaus v doprovodu ministra kultury Pavla Dostála při prohlídce výstavy

Pozvání k účasti

Přes některé kritické poznámky k dosavadnímu způsobu zvaní se při podrobnější analýze dospělo k závěru, že původní systém je zatím nejosvědčenější a významu akce odpovídá nejlépe. Ve spolupráci s ministerstvem zahraničních věcí byla tedy prostřednictvím českých zastupitelských úřadů v zahraničí rozeslána oficiální pozvání s údaji o dosavadní účasti zvané země na předchozích ročnících PQ.

Ohlas na tato pozvání, jež byla rozeslána do 80 zemí, byl veliký. Přihlásilo se přes 55 zemí ze všech pěti kontinentů, což byl zatím příslib největší účasti ze všech deseti ročníků PQ. Poprvé se zúčastnily Peru, Indie, Tchaj-wan a seskupení tichomořských ostrovů pod označením Oceánie, na druhé straně musely některé země (Mongolsko, Portugalsko) z důvodů finančních či organizačních svou původní přihlášku stornovat, ač měly o účast eminentní zájem. Komplikace některým zemím způsobila epidemie SARS, která na jaře 2003 zasáhla zejména asijské země a z tohoto důvodu svou účast zrušil Singapur zcela, zdravotně stejně postižená Čína pak poslala k vystavení místo původně připravené expozice pouze fotografické exponáty, které instaloval bez čínské osobní účasti organizační tým PQ. V průběhu PQ však nakonec Čína i tuto svou symbolickou účast zrušila na protest proti samostatné expozici Tchaj-wanu a jejímu označení, i proti uspořádání tchaj-wanského národního dne. Byl to snad jediný nepříjemný konflikt na tomto ročníku PQ.

Setkání s diplomatickým sborem

K přátelskému setkání se členy diplomatického sboru, které bylo uspořádáno s ročním předstihem, byl tentokrát vybrán nedávno zpřístupněný Clam-Gallasův palác, patřící Archivu hlavní-

ho města Prahy. Jeho historických prostor a sálů lze totiž využívat nejen ke komorním koncertům, slavnostním shromážděním, setkáním apod., ale i k výstavám. Členům pražského diplomatického sboru byly tyto prostory představeny poprvé. Setkání se konalo ve čtvrtek dne 30. května 2002 v 10,30 hod. a zájem o ně byl neočekávaně veliký. Svědčí o tom účast diplomatů přesahující šedesát osob. Protože šlo o nově otevřené prostory a první akci PQ v nich, došlo k některým menším organizačním nedopatřením.

Na programu přátelského setkání byla zásadní informace o smyslu a poslání PQ pořádaného pod hlavičkou parafrázovaného titulu Komenského díla „Labyrint světa a ráj divadla“, podaná předsedou Rady PQ a prvním náměstkem MK ČR Zdeňkem Novákem. Po něm informoval ředitel DÚ Ondřej Černý o historii celé akce, připomněl předchozí ročník PQ 99 a upozornil na široký záběr a předpokládaný kulturní dopad a ohlas této mezinárodní divadelní události. Generální komisař PQ Jaroslav Malina hovořil především o umělecké koncepci, struktuře výstavy a rozvržení sekcí, o počtu dosud přihlášených zemí a vyzval přítomné hosty, aby si převzali informační materiál připravený pro ně v improvizovaném sekretariátu PQ v předsálí. Tam se mohli rovněž detailněji informovat o reakci svých zemí na pozvání k účasti, v některých případech dokonce již o jmenovité účasti divadelních tvůrců svých zemí. Po celou dobu přátelského setkání běžel ve foyer nonstop videozáznam z PQ 99, který byl rovněž součástí nabízených informačních materiálů o PQ 03.

Po malém občerstvení nabídl ředitel Archivu Hlavního města Prahy Václav Ledvinka prohlídku zpřístupněných sálů s příslušným výkladem.

Česká expozice

Po úspěchu české expozice na PQ 99, posvěceném udělením Zlaté Trigý neměla česká účast na PQ 03 lehkou situaci. Rada PQ doporučila na funkci komisaře české expozice vypsát výběrové řízení s tím, že Divadelní ústav je připraví, vyhlásí je však ministerstvo kultury ČR, což se také stalo. Ačkoliv bývala v předchozích ročnících česká expozice častým terčem kritiky scénografické obce, zájem o účast v konkurzu byl minimální. Přihlásili se tři autoři s projekty, které alespoň v hlavních rysech odpovídaly zadání. Předložené návrhy posuzovala výběrová komise, jmenovaná ministrem kultury ČR. Pracovala v tomto složení:

Ing. arch. Petr Bílek, předseda Komory českých architektů

PhDr. Ondřej Černý, ředitel DÚ

Prof. Jaroslav Malina, generální komisař PQ 03

Ing. Zdeněk Novák, I. náměstek ministra kultury a předseda Rady PQ

Doc. PhDr. Věra Ptáčková, historička umění – obor scénografie

Mgr. Simona Rybáková, kostýmní a jevištní výtvarnice

Doc. PhDr. Jiří Ševčík, historik umění, AVU

Mgr. Marie Zdeňková, teatroložka, DÚ

Mgr. Nataša Zichová, odbor umění MK ČR

Projekty předložili: Mgr. David Marek (DL Studio), Doc. Miroslav Melena, Doc. Jana Preková (JAMU).

Nejkompletnější materiál předložil David Marek, který v podstatě dodržel všechny požadavky vypsané ve výběrovém řízení, s výjimkou položkového rozpočtu. U obou dalších projektů chyběly rovněž především rozpočtové údaje. Poněvadž žádný z předložených projektů nenaplnil zcela požadavky formulované v zadání výběrového řízení, byli jeho účastníci vyzváni k doplnění a předložení tohoto doplněného materiálu do druhého kola výběrového řízení. Tak pečlivé při-

260_Pražské quadriennale 2003

Česká expozice divadelní architektury na PQ 03

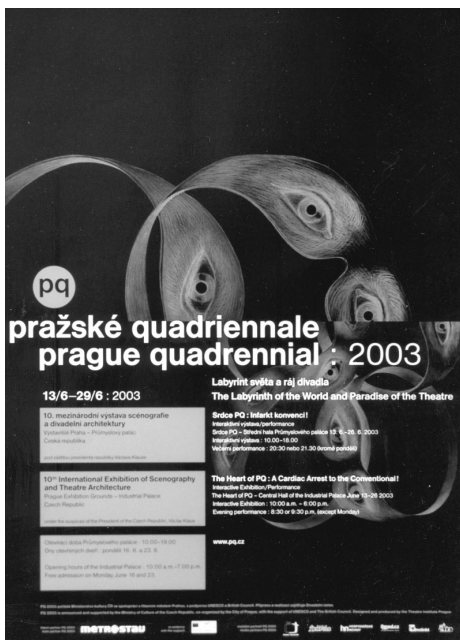
pravy se české expozici dosud nedostalo.

V druhém kole vypadl projekt M. Meleny a členové komise diskutovali doplněné projekty J. Prekové a D. Marka. Jejich projekty se v mnohém shodovaly: Projekt J. Prekové se sice zdál vzrušující a jiskřivý ve srovnání s materiálem D. Marka, jehož projekt byl umírněnější, přinášel více jistoty a zdál se být pro diváka čitelnější. Byl pečlivě připraven nejen pokud jde o uměleckou koncepci, ale i o organizační a technické zajištění, připojen byl i produkční model. V tajném hlasování pak o jeden hlas zvítězil projekt Davida Marka.

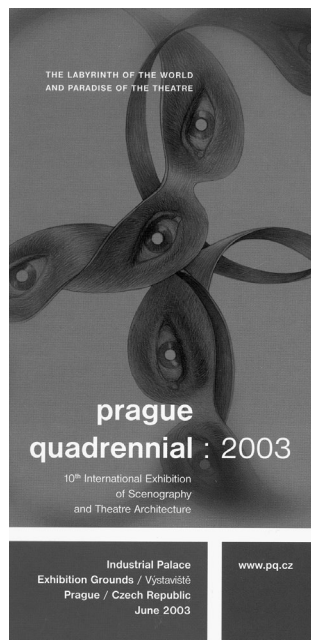
Národní expozici zaměřil Marek na spolupráci režiséra a scénografa. Výstava byla koncipována jako expozice několika tvůrčích týmů, např. Martin Chocholoušek – Vladimír Morávek, Jana Preková – J. A. Pitínský, Kateřina Štefková – Jiří Pokorný, David Marek – Michal Dočekal aj. a smazával se rozdíl mezi tím, co do výsledné podoby přinesli jednotliví zúčastnění tvůrci a podtrhovala se víc práce týmová. Bohužel příliš střízlivě provedená prezentace způsobila, že česká expozice – přes bohatý záměr – oslnivě nezapůsobila a zapadla do průměru.

Tiskové konference, propagace a medializace

Rozsah výstavy, počet zúčastněných zemí a velký objem doprovodných akcí si pro propagaci a medializaci vyžádal externí spolupráci dalšího specialisty. Tuto funkci převzala Renata Elhenická a Jana Návrátová, obě se staly členkami pracovního týmu PQ. Připravily dvě úspěšné

Plakát PQ 03 – návrh Petra Nikla graficky zpracoval Robert Novák

Leták PQ 03

tiskové konference. První se konala 12. března 03 v 11 hodin dopoledne v primátorské rezidenci. Novináři dostali informace o zahraniční účasti a programu výstavy s důrazem na informace o účasti českých umělců ve všech sekcích PQ. Výsledkem besedy byl poměrně velký počet informačních tiskových upoutávek, televizních šotů i rozhovorů s představiteli PQ, českých scénografů i architektů v Čs. rozhlasu.

Druhá tisková beseda se konala v předvečer zahájení výstavy dne 12. června 03 v sídle MK v Nosticově paláci. Byla určena domácím i zahraničním dopisovatelům, přizváni byli i zástupci velvyslanectví vystavujících zemí. V připravených složkách dostali zástupci tisku všechny aktuální informace, programy vlastní výstavy, Scénofestu, Srdce PQ i pozvánky na oficiální zahájení a udílení cen. Plánovaná setkání s kurátory jednotlivých expozic na PQ se však při této příležitosti nepodařilo uskutečnit, protože všichni byli plně soustředěni na dokončení instalace svých expozic na Vystavišti a na místo tiskové besedy se prostě nedostavili. Tisková referentka zařídila mediální informovanost, která jak před zahájením výstavy, tak i v jejím průběhu

Logo PQ 03

262_Pražské quadriennale 2003

přinesla celou řadu zajímavých reflexí. Velkým přínosem pro PQ bylo navázání mediálních partnerství s Českou televizí, s Čs. rozhlasem, Rádiem Impuls a týdeníkem Instinkt, který partnerství s PQ realizoval poskytnutím inzertní plochy.

Podrobná zpráva o PQ informacích a ohlasech na webových stránkách domácích i zahraničních je uložena v dokumentaci PQ.

Zahájení PQ

Bylo tentokrát pojato netradičně, navíc proběhlo vlastně nadvakrát s hodinovým odstupem. Mělo zcela jinou podobu a charakter než dřív. Odpadly oficiální projevy a vernisáž byla pojata jako performance pěti smyslů, pěti instalací, pěti objektů a pěti osobností. Autorem byl švýcarský umělec Heinrich Lüber. Architektura prostoru daná konstrukcí pro performance Srdce PQ posloužila jednotlivým řečníkům zároveň jako divadelní prostor a dekorace. Prvním řečníkem režírovaných výstupů byl ministr kultury Pavel Dostál, dále generální komisař PQ Jaroslav Malina, po něm prezidentka OISTAT Maija Pekkanen, pak jihoafrický umělec Xoli Norman a na závěr ředitel DÚ Ondřej Černý. Každý z řečníků byl vybaven náznakovým objektem charakterizujícím ten ze smyslů, o němž hovořil.

Slavnostního zahájení se zúčastnil prezident republiky Václav Klaus se svým doprovodem, představitelé české kultury, zahraniční i domácí vystavující, členové diplomatického sboru, oficiální hosté a zástupci tisku. Účastníci této vernisážové performance ji vyslechli – včetně pana prezidenta – vestoje; návštěvníky hustě zaplněný prostor před improvizovaným schodištěm nedovoľoval zajistit sezení. Ať už bylo hodnocení tohoto slavnostního zahájení jakékoliv, originali-

Ministr kultury P. Dostál při zahajovací performance

Ředitel DÚ a PQ O. Černý při zahajovací performanci

Prezident republiky Václav Klaus v doprovodu Zdeňka Nováka, 1. náměstka ministra kultury a Pavly Petrové, ředitelky odboru umění a knihoven MK

264_Pražské quadriennale 2003

Prezident Václav Klaus při slavnostním zahájení PQ 03

Prezident Václav Klaus při slavnostním zahájení PQ 03

tu mu nelze upřít. Poté následoval specificky pojatý raut „Krajina srdce“ a otevření všech výstavních prostor Průmyslového paláce.

Hodinu nato byly výstavní prostory otevřeny druhé vlně pozvaných.

Mezinárodní porota

byla jedenáctičlenná, sestavená s přihlédnutím k odborné specializaci jednotlivých porotců tak, aby to odpovídalo struktuře soutěžních sekcí PQ a aby bylo vzato v potaz také geografické zastoupení. Jejím jmenování předcházely obsáhlé diskuse na Radě PQ, byl sestaven širší seznam kandidátů, který pak – po průzkumu možností i zájmu jednotlivých dotazovaných - dostal definitivní podobu. UNESCO jmenovalo do této mezinárodní poroty svého zástupce. Byl jím André-Louis Perinetti, režisér a bývalý generální sekretář ITI, který byl zvolen předsedou této mezinárodní poroty. (Jmenný seznam je uveden na str. 274). Přes řadu poznámek, připomínek a výměn názorů, přes krátký termín a obtížnost práce, byl závěrečný protokol všemi členy poroty bez připomínek schválen. Udělení hlavní ceny PQ Zlaté trigy expozici Velké Británie bylo jednomyslné, jakož i udělení všech dalších medailí a čestných uznání. V závěrečném prohlášení porotci shodně zdůraznili vysokou úroveň vystavených prací. Konstatovali, že sekce divadelní architektury, která v předchozích ročnících poutala hlavně odborníky, byla tentokrát přitažlivá a inspirativní i pro laickou veřejnost. Sekce scénografických škol by si zasloužila udělení specifické ceny nebo alespoň čestné uznání, jako tomu bylo již na PQ 83, kdy porota doporučila vy-

Mezinárodní porota PQ 03

266_Pražské quadriennale 2003

slovit uznání všem vystavujícím školám, nebo jmenovité ocenění dvou škol z expozice na PQ 87, či poděkování za účast a vynikající prezentaci celé studentské expozici na PQ 91. Členové poroty PQ 03 předložili k úvaze vypsat pro další ročník PQ zvláštní ceny pro sekci škol a rozšířit počet členů poroty o 1-2 scénografy-pedagogy.

Udílení cen

Také tato slavnostní akce PQ dostala novou podobu. Vzhledem ke zkušenostem a připomínkám z uplynulého PQ hledala produkce a ředitel DÚ jiný vhodný prostor pro tento slavnostní akt, odehrávající se v předchozích letech vždy (s výjimkou PQ 71) v Rytířském sále Valdštejnského paláce. Zvolena byla scéna Laterny magiky, technicky dobře vybavená, takže bylo možno využít promítací techniku a doprovázet předávání cen krátkým filmovým záběrem významenaného díla. Počet sedadel byl, kromě pohodlí, zárukou dostatku místa pro všechny zájemce.

Udílení cen proběhlo v úterý dne 17. června 03 ve 13,00 hod. Průvodcem a moderátorkou v češtině i angličtině byla herečka Jana Stryková. Úvodní slovo pronesl generální komisař PQ Jaroslav Malina. První cenu laureátům soutěže divadelní architektury OISTAT předal její předseda Jan Kramer. Poté moderátorka představila členy mezinárodní poroty a požádala předsedu poroty A. L. Perinettiho a člena poroty Iana Herberta o předání cen laureátům PQ. Na závěr ceremoniálu ředitel DÚ a PQ poděkoval za dosavadní práci tajemnici všech deseti ročníků PQ Jarmile Gabrielové, která tímto PQ 03 končila svou aktivní činnost. Ceremoniál byl ukončen po-
hoštěním ve foyer divadla.

Hlavní cenu Zlatou trigu přebírá z rukou Z. Nováka P. R. Hall, kurátor vítězné britské expozice

Rozloučení J. Gabrielové s PQ

Beseda při sklence vína po udílení cen ve foyer Nové scény

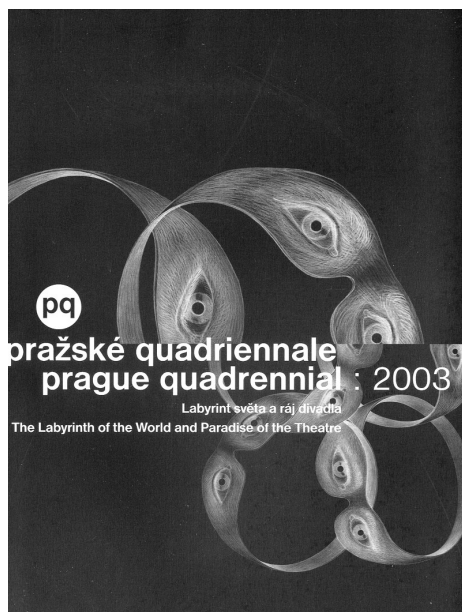
Katalog

Má novou podobu i strukturu, je vlastně publikací s vyváženou obsahovou i grafickou úrovní. Zasloužili se o to Ondřej Černý, odpovědná redaktorka Helena Albertová se svým redakčním týmem a grafik Robert V. Novák se svým Studiem. Katalog obsahuje úvodní slovo ministra kultury Pavla Dostála, poté zdravici primátora hl. m. Prahy Pavla Béma, poselství generálního ředitele UNESCO Koichiro Matsuury a krátký pozdrav ředitele DÚ a PQ Ondřeje Černého. Dvojazyčný katalog v česko anglické verzi dále podává řadu přehledně řazených informací od seznamu členů Rady PQ se stručnou charakteristikou jejich funkce a pravomocí, přes seznam členů mezinárodní poroty s jejich uměleckým profilem, soupisu cen PQ, až k seznamu zúčastněných zemí. Potom v abecedním řazení následuje katalogové zpracování účasti jednotlivých zemí a jejich umělců ve všech vypsanych sekcích PQ s bohatou barevnou obrazovou přílohou.

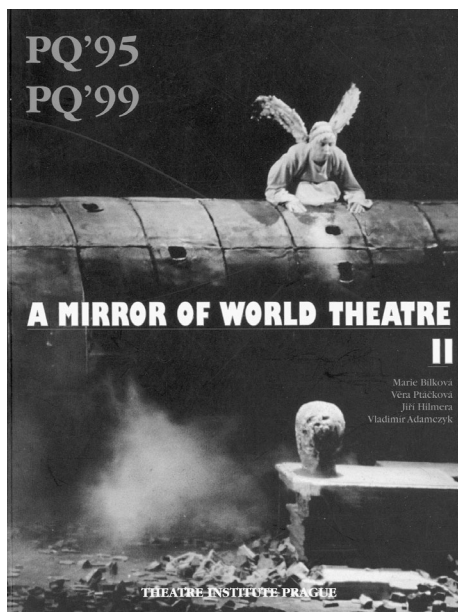
Samostatný oddíl je věnován aktivitám „Srdce PQ“, studentským seminářům a přednáškám „Scénofestu“, programu „PQ dětem“ a doprovodným akcím. Připojen je i seznam sponzorů. Na přebalu je zveřejněn jmenovitě celý organizační tým PQ.

Tak komplexní přehled, obsah i výtvarnou podobu má katalog PQ poprvé.

S velkým zájmem zejména zahraničních návštěvníků se setkala publikace autorů Marie Bílkové, Věry Ptáčkové, Jiřího Hilmerý a Vladimíra Adamczyka „A Mirror of World Theatre II“, která analyzuje a dokumentuje PQ 95 a PQ 99. Byla vydána jen v anglické verzi. Navazuje volně na předchozí stejnojmennou publikaci V. Ptáčkové a V. Adamczyka zabývající se prvními sedmi ročníky PQ.

Katalog PQ 2003

Publikace A Mirror of World Theatre II., věnovaná PQ 95 a PQ 99

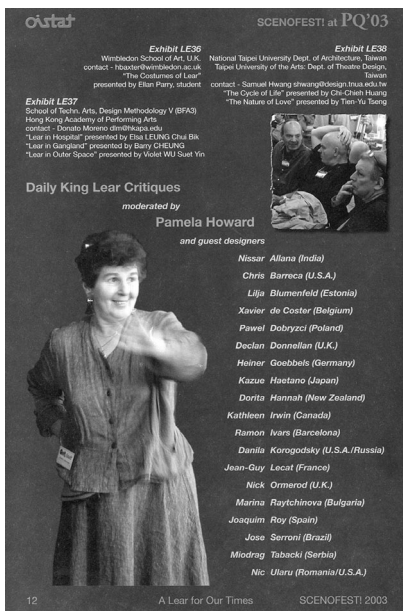
Účast OISTAT a dalších mezinárodních nevládních divadelních organizací na PQ

Nejužší spolupráce probíhala již tradičně s organizací scénografů, divadelních architektů a techniků OISTAT. Tato organizace uspořádala v době PQ – jako v předchozích ročnících PQ – svůj tzv. „malý kongres“, dokonce s tématem zaměřeným přímo na PQ: „Komunikace mezi prostorem a místem“. Její architektonická komise připravila výstavu vítězných projektů laureátů 6. soutěže divadelní architektury OISTAT. Exponáty byly instalovány na balkoně střední haly Průmyslového paláce a vítězové tam také převzali jednotlivá ocenění. Hlavní cena pak byla vyhlášena a odevzdána na začátku slavnostního ceremoniálu udílení cen PQ.

Nejvýznamnějším příspěvkem však byla spolupráce edukační komise OISTAT, která připravila ve spolupráci s PQ projekt „Scénofest“, probíhající v pravém křídle Průmyslového paláce. Šlo o každodenní sérii přednášek, seminářů, zvukových a světelných prezentací, tematické výstavy a dokonce i ukázky živých představení. Hlavním koordinátorem projektu byl předseda edukační komise Michael Ramsaur (USA), bohatou programovou náplň zajišťovala a moderátorské funkce se ujala Pamela Howardová (V. Británie). Cílem projektu bylo rozšířit zkušenosti studentů a také prohloubit mezigenerační komunikaci divadelních tvůrců.

V programu „Scénofestu“ vystoupili významní představitelé světové scénografie a režie, např. režisér Declan Donnellan a scénograf Nick Ormerod z britského souboru Cheek by Jowl, umělecký ředitel curyšského Schauspielhaus Christopher Marthaler a scénografka Anna Viebrocková a mnoho dalších umělců.

39 škol z různých zemí se na vyzvání edukační komise účastnilo výstavy Lear v naší době

Pamela Howardová, V. Británie - iniciátorka a moderátorka programu Scénofestu

Zadání 6. mezinárodní soutěže divadelní architektury pořádané OISTAT

270_Pražské quadriennale 2003

Michael Ramsaur, USA – předseda edukační komise OISTAT a koordinátor programu Scénofestu

s úkolem ztvárnit a prezentovat tuto hru tak, aby promlouvala k současnosti. Každý den vždy dva vybraní scénografové prováděli analýzu a hodnocení vybraných projektů. V části nazvané Design jako představení se konaly ukázky z představení škol, na nichž je vyučován obor design jako představení – studenti designu jsou tu zároveň také účinkujícími. Další významnou akcí v rámci studentského programu byla prezentace světelného designu. Zahrnovala různé formy a ukázky světelného designu, doplněné o prezentace studentů. Kromě toho se zde také konala první mezinárodní výstava zvukového designu a kompozice.

Díky Scénofestu, kterého se zúčastnilo přes 800 studentů, získalo Pražské quadriennale nový rozměr a toto spojení velké výstavy profesionálních umělců s programem vzdělávání studentů je výzvou pro další ročníky PQ. Z dalších NGO to bylo české středisko ASSITEJ, které již popáté uspořádalo v rámci PQ mezinárodní seminář. Jeho hlavní téma s přihlédnutím na motto celého PQ 03 znělo: Labyrint divadla pro děti a mládež se subtematy Divadlo ve výchově, Posun ve vnímání estetiky a krásna, Aktuální hrdina divadla pro děti.

Na tradici navázala také Mezinárodní federace pro divadelní výzkum (FIRT), která ve spolupráci s českým střediskem FIRTu a DÚ připravila mezinárodní konferenci o scénografii na téma Patronage, Spectacle and Stage. Příspěvky vyšly pod stejnojmenným názvem v DÚ.

Ve spolupráci s Mezinárodní organizací divadelních knihoven a muzeí SIBMAS byla v rám-

Scénofest

ci PQ připravena divadelním oddělením Národního muzea doprovodná výstava „Květy podzimu“ představující originály tradičních japonských kimono pro divadlo Nô ze 17. - 19. století.

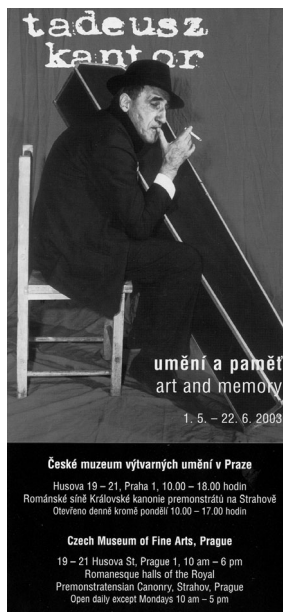
Doprovodný program

Do doprovodného programu tohoto jubilejního ročníku PQ bylo zařazeno 8 doprovodných akcí a 2 partnerské projekty. Některé pořádal Divadelní ústav, další vznikly ve spolupráci s jinou kulturní institucí či organizací, jiné převzalo PQ jako hotové programy. Významným koprodukčním projektem PQ 03 měla být Bouda určená pro experimentální představení komorních divadelních skupin. Záměrem autora tohoto projektu Petra Matáska bylo rozšíření funkce tohoto speciálně konstruovaného prostoru a jeho využití pro přímé přenosy jednotlivých aktivit a akcí z Průmyslového paláce do Boudy. Vzhledem k technické i finanční náročnosti se však tento projekt nepodařilo uskutečnit a Bouda sloužila výhradně pro divadelní představení.

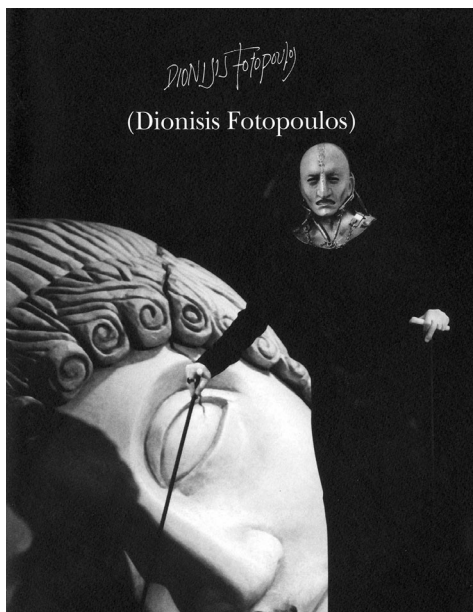
Druhým plánovaným projektem měla být spolupráce na prvním ročníku přehlídky současného výtvarného umění Pražské Bienále 1 pořádané Národní galerií v Praze. Termíny obou akcí se však míjely, nepodařilo se je zkoordinovat, a tak se tento záměr neuskutečnil.

Mezi doprovodné akce PQ 03 bylo zařazeno také šest výstav. Byla to především retrospektivní výstava scénografického díla polského scénografa a výtvarníka Tadeusze Kantora v Českém muzeu výtvarných umění a v podzemních prostorách Strahovského kláštera.

Muzeum hlavního města Prahy a Divadelní ústav uvedly poprvé v České republice scénografickou tvorbu Dionisa Fotopoula, který patří k nejvýznamnějším řeckým umělcům a evropským scénografům současnosti.

Výstava Tadeusze Kantora při PQ 03

Výstava Dionisa Fotopoula při PQ 03

272_Pražské quadriennale 2003

Česká scénografie přinesla do doprovodných akcí velkou výstavu celoživotního díla Otakara Schindlera, kterou Divadelní ústav instaloval v prostorách Clam-Gallasova paláce.

Přímo v Průmyslovém paláci se konala výstava Divadelní fotografie Viktora Kronbauera. Tato kolekce byla oceněna stříbrnou medailí na mezinárodním Triennale divadelní fotografie v Novém Sadu.

Putovní výstava o současné české divadelní architektuře představila 60 nejvýznamnějších divadelních novostaveb a rekonstrukcí po roce 1990, připravovaných projektů i dosud nerealizovaných návrhů a byla instalována přímo v prostorách jednoho z exponátů – v divadle Globe na Výstavišti.

V Národním muzeu se konala výstava unikátních kostýmů tradičního japonského divadla Nô pod názvem Květy podzimu.

Ještě je třeba se zmínit také o Bienále industriální stopy, pořádaném v prostorech bývalé kanalizační čističky v Ekotechnickém muzeu v Bubenči a doprovázeném konferencí o industriální architektuře.

Druhý ročník studentské teatrologické konference Transteatral se konal přímo v prostorách Průmyslového paláce, částečně v sekci divadelní architektury, hlavně pak v Srdci PQ a byl spojený s workshopem akční kritiky.

K doprovodným akcím se řadí rovněž křest knihy Jaroslava Krejčího Divadelní jarmara Alfréda Radoka a Jana Grosmana a křest knihy Marie Zdeňkové Současná česká scénografie.

Beseda s tématy Divadelní fotografie jakožto paměť divadla a Má se divadelní fotografie stát jednou ze sekcí PQ ? byla moderovaná ředitelem DÚ a PQ O. Černým. Jako panelisté se jí zúčastnili německý divadelní fotograf Karl Foster a generální sekretářka Triennale v Novém Sadu Katarina Čirić.

PQ dětem

Po úspěchu na minulém ročníku PQ byl opětovně zařazen do významných aktivit PQ dětský program nazvaný Divadlo smyslů. Navazoval na dlouhodobý samostatný projekt Martiny a Jana Svobodových určený pro školy a byl napojen na živou část výstavy, především na aktivitu Srdce PQ. Nosným principem celého projektu byla konfrontace vnímání živého divadla profesionály a dětmi.

Tento projekt plynule přešel do programu PQ výstavy, kde byl realizován jako labyrint světů se čtyřmi virtuálními cestami procházejícími tímto labyrintem. Děti procházely výstavou vytvářenými trasami a odpovídaly na otázky, jejichž smyslem bylo přimět je předtím k důkladné prohlídce instalací a exponátů. Kvůli nečekaně velkému zájmu i zahraničních dětských návštěvníků bylo nutno čtyři české trasy doplnit o jednu anglickou.

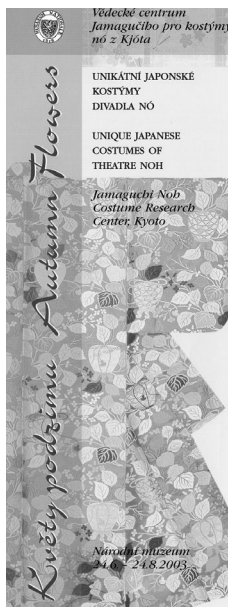
Novinkou byla cena dětského návštěvníka o nejzajímavější instalaci, která je dokladem reflexe a reakce dětí na shlédnuté expozice. Celkem se projektu zúčastnilo cca 2.500 dětí.

Výstava Viktora Kronbauera při PQ 03

Pozvánka na výstavu o současné české divadelní architektuře v divadle Globe uspořádané v rámci PQ 03

Pozvánka na výstavu „Květy podzimní“

274_Pražské quadriennale 2003

Mezinárodní výstava jevištního výtvarnictví a divadelní architektury –

Pražské quadriennale '03

Průmyslový palác, Výstaviště Praha, 12. – 29. června 2003

Záštitu převzal prezident České republiky Václav Klaus

Předseda Rady PQ 99:

ILJA RACEK, náměstek ministra kultury ČR

PQ pořádá Ministerstvo kultury ČR ve spolupráci s Hlavním městem Prahou a s podporou UNESCO

Realizaci PQ 03 zajišťuje z pověření MK ČR Divadelní ústav Praha

Předseda Výboru PQ:

ZDENĚK NOVÁK, I. náměstek ministra kultury ČR

Členové Výboru PQ:

MICHAL BENEŠ, ONDŘEJ ČERNÝ, SILVIE GEORGIEVA, VÁCLAV JEHLIČKA, ROMAN KALLUP, JIŘÍ T. KOTALÍK, ZDENĚK LYČKA, JAROSLAV MALINA, IGOR NĚMEC, PAVLA PETROVÁ

Generální komisař: JAROSLAV MALINA

Generální manažer: PETR OUKROPEC

Architekt výstavy: MARTIN TRÖSTER

Výtvarník: PETR NIKL

Realizace výstavy: LN DESIGN

Předběžný rozpočet: 16,900.000,- Kč

Účastnické země:

ARGENTINA, AUSTRÁLIE, BELGIE, BRAZÍLIE, BULHARSKO, ČESKÁ REPUBLIKA, ČÍNA, DÁNSKO, EGYPT, ESTONSKO, FINSKO, FRANCIE, HONGKONG- ČÍNA, CHILE, CHORVATSKO, INDIE, ISLAND, ITÁLIE, IZRAEL, JAPONSKO, JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA, KANADA, KOREJSKÁ REPUBLIKA, KYPR, LITVA, LOTYŠSKO, MAĎARSKO, MEXIKO, NĚMECKO, NIZOZEMSKO, NORSKO, NOVÝ ZÉLAND, OCEÁNIE, PERU, POLSKO, RAKOUSKO, RUMUNSKO, RUSKO, ŘECKO, SLOVENSKO, SLOVINSKO, SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ, SRBSKO A ČERNÁ HORA, ŠPANĚLSKO, ŠVÉDSKO, ŠVÝCARSKO, TCHAJ-WAN, TURECKO, UKRAJINA, VELKÁ BRITÁNIE

Mezinárodní porota:

SHARON CORT, scénická a kostýmní výtvarnice, režisérka, spisovatelka
– Jihoafrická republika

DIONISIS FOTOPOULOS, scénický a kostýmní výtvarník – Řecko

KAZUE HATANO, scénická a kostýmní výtvarnice, pedagožka – Japonsko

IAN HERBERT, teatrolog, divadelní kritik, publicista, editor – Velká Británie

JIŘÍ T. KOTALÍK, historik umění, architekt, pedagog – Česká republika
VALERIJ LEVENTAL, scénický a kostýmní výtvarník – Rusko
ALEJANDRO LUNA, scénický výtvarník, architekt – Mexiko
LESZEK MADZIK, scénický a kostýmní výtvarník, režisér, pedagog – Polsko
HARTMUT MEYER, scénický a kostýmní výtvarník, pedagog – Německo
ANDRÉ-LOUIS PERINETTI, režisér, divadelní organizátor – Francie – delegován UNESCO
DELBERT UNRUH, scénický výtvarník, teatrolog, pedagog – USA

Předseda poroty:

ANDRÉ-LOUIS PERINETTI, Francie – UNESCO

Laureáti PQ 03:

ZLATÁ TRIGA – VELKÁ BRITÁNIE

ZLATÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – RICHARD HUDSON – VELKÁ BRITÁNIE – za výpravu
 k Händlově opeře Tamerlán

STŘÍBRNÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – GEORGIOS PATZAS – ŘECKO – za scénu
 k Aischylově hře Peršané pro festival v Epidauru

ČESTNÉ UZNÁNÍ – SCÉNOGRAFIE – HARRIS KAFKARIDES – KYPR – za vynalézavou scénu
 k Euripidově hře Trojanky

ZLATÁ MEDAILE – KOSTÝM – NICKY GILLIBRAND – VELKÁ BRITÁNIE – za kostýmy ke Snu
 noci svatojánské

STŘÍBRNÁ MEDAILE – KOSTÝM – TANJA SIMONEN – FINSKO – za kostýmy ke hře Matti
 Rossiho Laň a nosorožec

ČESTNÉ UZNÁNÍ – KOSTÝM – HYE- SUK CHANGOVÁ – KOREA – za zajímavé návrhy kostý-
 mů pro Mozartovu operu Kouzelná flétna
DOINA LEVINTSA – RUMUNSKO – za vtipnou a invenční kostýmní kolekci

Komplexní řešení inscenace:

ZLATÁ MEDAILE – LARS-AKE THESSMAN (VÝPRAVA), KAREN ERSKINE (KOSTÝMY) –
ŠVÉDSKO – za vynikající inscenaci Sofoklovy Elektry

STŘÍBRNÁ MEDAILE – ILMARS BLUMBERGS – LOTYŠSKO – za prezentaci Mozartovy
 Kouzelné flétny

ČESTNÉ UZNÁNÍ – NEBYLO UDĚLENO

Sekce divadelní architektury:

ZLATÁ MEDAILE – RENZO PIANO – ITÁLIE – za projekt kulturního komplexu v Parco della
 Musica v Římě

STŘÍBRNÁ MEDAILE – FRANCESCO GUARDIA, NUNEZ YANOWSKY – ŠPANĚLSKO-
KATALÁNIE – za Divadlo Lliure Teatre v Barceloně

LAURITZ AND MANFRED ORTNER – ŠVÝCARSKO – za projekt Schiffbau v Curychu
ČESTNÉ UZNÁNÍ – A. VASSILJEV, S. GUSAREV, I. POPOV, B. THOR – RUSKO – za rekon-
 strukci Školy dramatického umění v Moskvě
ŠVÉDSKO – za celou expozici architektury

276_Pražské quadriennale 2003**Zvláštní stříbrné medaile:**

- EXPOZICI NIZOZEMÍ** – za živoucí způsob prezentace současného divadla
EXPOZICI RUSKA – za pestrost retrospektivní prezentace scénografického díla Borise Messerera
EXPOZICI TCHAJ-WANU – za vyjádření národní identity
EXPOZICI SLOVENSKA – za kolekci věnovanou památce scénografa Aleše Votavy

Zvláštní stříbrné medaile:

- EXPOZICI KANADY** – za čistotu prezentace a vyjádření národního ducha
EXPOZICI ŘECKA - za kvalitní způsob řešení výstavy a vysokou úroveň práce řeckých scénografů
EXPOZICI NOVÉHO ZÉLANDU – za smysl pro hravost
EXPOZICI SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH – za její celistvost a vědomí mezinárodních souvislostí

Katalog PQ 03

byl vydán v česko-anglické verzi, v novém formátu a v nové struktuře
 Odpovědná redaktorka: Helena Albertová
 Redakční kolektiv: Andrea Landovská, Ivana Ryzcová
 Překlady: Barbara Day, Don Nixon, Lucie Mertlíková, Tamara Vosecká
 Obálka a grafická úprava: Robert V. Novák
 Zpracováno v: Studio Novák a Balihar
 Tisk: Realtisk, vazba BETA servis
 Cena 490,- Kč, počet výtisků: 2.000 ks

Technické údaje:

Počet zúčastněných zemí: **50** z původních 52 zemí. Singapur v důsledku SARS svou účast odvolal, také Uzbekistan se nakonec neúčastnil.
 Počet vystavujících umělců a kolektivů: **600**
 Počet vystavujících architektů a kolektivů: **71**
 Počet vystavujících českých scénografů a architektů: **14**
 Počet vystavujících škol scénografie a architektury: **126**
 Obě křídla Průmyslového paláce: **4. 450m²** výstavní plochy
 Střední hala (1. 090 m²) byla zadána pro aktivity a performance „Srdce PQ“

Instalační materiál

Kromě několika málo požadavků na klasické panely, sokly a vitríny si převážná většina zemí přivážela vlastní konstrukce a instalační elementy. Pouze pro instalaci kostýmů v Průvodu dramatických postav byly použity drátěné kostýmní konstrukce, stojany a figuríny.

Návštěvnost:

19.680 návštěvníků, akreditovaných účastníků 3.400 osob. Během dvou Dnů otevřených dveří – s volným vstupem – navštívilo výstavu 1.500 diváků., tj. celkem **24.580 NÁVŠTĚVNÍKŮ**.
 V tomto počtu nejsou zahrnuty hromadné tematické a turistické skupiny.